

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1176. Usque Ad Annum 1203

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118022

§. 7. Concilium Sennonense, Manichæi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66394](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66394)

§. VII.

Sæcul. XII.

A.C. 1198.

Concilium Senonense. Manichæi.

Eodem anno in Territorio Nivernensi complures Hæretici Popellicani * seu * Publicani. Manichæi, ab iis, qui se converterunt, *Chro. Rob. Antis. an. 1198.* proditi sunt. Eorum Caput fuit quidam Terricus nomine, qui postquam diu Corbiniaci in specu subterraneo latuisset, abstractus convictus & flammis consumtus est.

In urbe *Charitate* ad Ligerim amnem cum complures viri opulentissimi, die præstituta, qua in causa Hæresis respondere debuissent, abfuisse, excommunicati, & postea potestati sæculari traditi. Quia vero urbs *Charitas* in Diocesi Antissiodorensi posita est, a loci Episcopo rogatus Michael Archiepiscopus Senonensis advenit; tum etiam Episcopi Nivernensis & Meldensis adfuerunt. Itaque Clericis, populoque in urbe congregatis, inquirere in eos cœperunt, qui publica fama Hæresis Popellicanæ accusabantur, patuitque Decanum Nivernensem, & Rainaldum Abbatem S. Martini, magno Catholicorum scandalo, hac infamia laborare. Unde Archiepiscopus ab officio suspensis diem præstituit, qua Antissiodorum venirent, coram eo causam dicturi. Adfuit Decanus cum quibusdam Jurisconsultis, in scientia Le-

*Innot. lib. II.**ep. 63. 99.**to. II. Conc.**p. 3.*

Sæcul. XII. gum civilium & Canonum versatis, Ar-
 A. C. 1198. chiepiscopo & duobus Episcopis Antis-
 fiodorensi & Nivernensi pro tribunali
 sedentibus, & quia nemo contra eum
 Actorem se gerebat, Archiepiscopus ex
 Officio Judicis recipi & audiri testes
 iussit, tumque eorum dicta vulgari. Por-
 ro Abbatem S. Martini Niverni Ecclesie
 suæ Prior non Hæresis modo, sed præ-
 terea adulterii, usuræ, aliorumque cri-
 minum accusabat, etiam Actoris mu-
 nus obiturus, cum Abbas ad Papam ap-
 pellavit. Verum Archiepiscopus nulla
 Appellationis frustratorie habita ratio-
 ne, Actori potestatem fecit producendi
 testes, qui erant ejusdem Congregatio-
 nis Canonici, quippe illa Abbatia Ordini
 S. Augustini fuit. Tum documentis
 omnibus comparatis Archiepiscopus sen-
 tentiam proferre ad tempus Concilii di-
 stulit, quod Senonibus cum suis Suffra-
 ganeis celebraturus erat, diemque di-
 xit, qua Partes se sisterent.

In eo Concilio adfuere Archiepisco-
 pus Senonensis, Episcopi Trecensis, An-
 tistodorensis, & Nivernensis, cumque
 Decanus Nivernensis in conspectum Ju-
 dicum prodiisset, objecit non nulla con-
 tra testes, & aliquot argumenta in suam
 causam protulit, tumque sententiam
 pronunciari petiit. Archiepiscopo, post-
 quam cum Episcopis deliberasset, visum,

non

non satis liquere culpam Hæresis. Nec Sæcul. XII.
 etiam Purgationem Canonicam, quam A. C. 1198.
 Decanus præstiturum se dicebat, acce-
 pravit, quod ei scandalum exploratissi-
 mum noceret, & demonstratum fuisset,
 quod non modo cum hæreticis versatus
 fuisset, sed etiam eorum familiaritatem
 studiose quærivisset. Itaque Archiepi-
 scopus Decanum dimisit, sive dispensan-
 di sive rigorem Canonum augendi pot-
 estate usus.

Abbas quoque S. Martini, ex urbe Ni-
 vernensi, Judicium Concilii Senonensis
 subiturus videbatur, & postquam quæ-
 cunque in rem suam esse existimabat, in
 medium attulisset, sententiam denun-
 ciari petiit. Sed ecce! Episcopis sin-
 gulis sua suffragia expromentibus, in-
 trat Abbatis Causidicus, & Appellatio-
 nem ad Papam, quam Abbas, antequam
 causa discuteretur, interjecerat, confir-
 mavit. Quamvis autem nullius mo-
 menti esset hæc Appellatio, & Abbas
 clam discessisset, noluit tamen Archie-
 piscopus eum Hæresis condemnare, sed
 adulterii aliorumque scelerum manife-
 ste convictum deposuit, aliumque sibi
 Abbatem Canonici S. Martini elegerunt.
 Ceterum Archiepiscopus testium inter-
 rogatorum effata ad Papam misit, unde
 conficiebatur, quod Rainaldus Abbas er-
 rores duos docuisset; unum Stercora-
 riorum,

Sæcul. XII.
A. C. 1198.

reriorum, dicentium, corpus Domini nostri in Evcharistia digestionem, & omnibus, quæ exinde sequebantur, esse obnoxium. Alterum, in fine futurum esse, secundum Doctrinam Origenis, ut omnes salvarentur. Ex his formam, quæ in Judiciis Ecclesiasticis servabatur, discimus.

Decanus Nivernensis Romam profectus, conspectum Innocentii Papæ subiit, & in Consistorio auditus, id præcipue in defensionem suam afferebat, quod testes contra se recipi non debuissent, quia nullus adfuerat Actor, & ipse purificationem Canonicam subire non detrectaverat. Papa, sententiæ ab Archiepiscopo Senonensi latæ nihil detrahens, Decanum ei remisit, jubens, ut cum quatuordecim viris sui Ordinis se purgaret; quod si præstitisset, in Beneficium suum restitueretur. Si vero tot innocentia suæ testes producere non posset, deponeretur, & in Monasterio ad agendam pœnitentiam includeretur.

2. ep. 63.

Hæc sententia die septima Maji anno millesimo centesimo nonagesimo nono prolata.

Nec Abbas S. Martini Niverni, nec quisquam alius ipsius nomine Romam venit, cumque Papa diu expectasset, & causam non satis clare expositam existimaret, iudicium Petro Capuano, Legato suo,

fuo, atque Odoni Sulliacensi Episcopo Sæcul. XII.
 Parisiensi commisit, addito mandato; si A. C. 1198.
 scelerum, quæ Accusatores attulerant,
 convinceretur, etiam a sacerdotio depo-
 situs in Monasterium detruderetur, ne
 desperatione actus ad Hæreticos con-
 verteretur. His Mandatis dies decima *2. ep. 99.*
 nona Junii anno millesimo centesimo
 nonagesimo nono apposita.

§. VIII.

*Rainerius & Guido Mandatarii in
 causa Hæreticorum.*

In illis Franciæ regionibus, quæ meri-
 diem spectant, Hæresis Manichæorum,
 & Waldensium his recentiorum, adhuc
 grassabatur. Quod ex compluribus In-
 nocentii Papæ Epistolis, anno millesimo
 centesimo nonagesimo octavo, Pontifi-
 catus sui primo, datis cognoscimus.
 Scripsit Archiepiscopo Augustæ Auscio- *1. ep. 87.*
 rum; ipse cum ceteris Episcopis ad ex-
 tinguendam in Vasconia hanc pestem
 omnes vires intenderet, atque etiam, si
 opus esset, Principum populorumque ar- *ep. 494.*
 ma adhiberet. Inde etiam credidit In-
 nocentius, facilius se posse Episcopo
 Carcassonensi annis fracto petitam pot-
 estatem facere, munus Episcopale dimit-
 tendi.